

Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende: Indien, Deller, Adelsforandringer o. s. v. adresstreses "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Post Note, Bank Note eller i Registeret breve.

Hvor pengene der sendes i løse breve kan blive over ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos eftersatte herrer, der som vores Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

G. H. Christensen, Fremont, Neb.

R. Jr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Johnson, Minden, Neb.

R. Christensen, Clarkson, Kansas.

G. H. Grunberg, Hampton, Neb.

G. S. Noddy, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Erik Knudsen, Daven, Lancaster Co., Neb.

B. M. Baker, Akron, Colo.

A. L. Spangberg, Room 50, A. T. & C. Building, Omaha, Neb.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.

Mrs. Agnes Ravn, Postmesterinde, Osco, Kearney Co., Neb.

A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Provenum eller manglende Eksemplarer faa os Agenterne naar Hvemmede derom for at tilde.

Mr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Nebraskas Jernbaner.

Statens Ligningskommission har offentliggjort sin Rapport, og herved henledes Opmerksomheden paamly paa Jernbanerne.

Det fremgaar at der er 5,418 Mil Jernbane i Staten, og deres Statteverdi er gennemsnitlig \$4,401 pr. Mil, hvilket udgør en Totalverdi paa \$29,265,917. Dette Tal fremstyrer to Spørgsmaal. Hørst, højer Jernbanerne at undrage sig deres reelle Andel af Skattekryderne? Og for det andet, fassier Jernbanernes Statteverdi noget Lys paa deres virkelige Verdi, den hvorpaa det skulde tillades dem at beregne sin Fortjeneste? Dette to Spørgsmaal skal ges ad.

Man har lange paastaaet at Jernbanerne er overkapitaliseret, og Tullen fra Skattekrydsbogerne sammenlignet med Banernes Aktieegnskaber ved virkelig ogsaa en Modsigelse, der ikke let lader sig forsonne.

Lad os drage en Sammenligning:

Chicago, Burlington & Quincy-Banen er et System, der udgør 5,140 Bænke, hvilket næsten er lige med den totale Jernbanelænge i Nebraska. Dette Chicago, Burlington & Quincy-Systen med dets 5,140 Mil Bane kapitaliseres som følger:

Aktier \$ 76,392,600

Bonds 106,846,288

Joliet \$ 183,238,888

Med andre Ord: Burlington-Systems 5,141 Mil er kapitaliseret for næsten syv Gange saa meget som Nebraskas Banernes 5,418 Mil betales af Stat.

Dog som et Eksempel et andet System — Chicago, Milwaukee og St. Paul-Banen. Deis Aktiekapital overstiger \$66,000,000, og dets Bondsgodset nuar over \$122,000,000, hvilket udgjør en totalkapitalisation paa over \$189,000,000. Desvagtet er dens Millængde temmelig nærlig overensstemmende med Nebraskas Baner, der til Bestatning vurderes til mindre end tredive millioner Dollars!

Man lever heraf, at ca. fem tusind Mil Jernbane er værd \$200,000,000 som et Grundlag til at bestemme Præktisterne efter; men de er ikke en Gang værd \$300,000,000 naar der er Tale om at betale Stat.

Cincinnati-Konventionen.

Hvad skal den sage?

Den skal sage det nationale Banksystem Asfaffelsel og Udhedelsen af Penge direkte til Folket gennem Regningsblaan til en billig Rente og i tilstrækkelig Mængde til at sætte Folket i Stand til at føre deres Forretninger uden at stulle gaa i Gjeld.

Den skal sage Regeringens Ejendomsret over Jernbanerne og Telegrafeerne, saaledes at Folk bliver i Stand til at transportere sine Sager og sætte sig i Kommunikation med hverandre for en Driftsomkostning. Den skal sage Ra-

verkstænderne sat i Cele og under Kontrol til Havn og Belømmelighed for det hele Føl og ikke til udelukkende Brug for Western Union-Monopolet eller nogen anden Korporation.

Den skal sage at Byer selv bor ejer deres Vandværk og Elektrisk-Lys-Anlæg i Stedet for at skænke Rettigheder til Privatkorporationer, som saa vokser sig rige og storhedsed paa de fra Folketdragne Skatter.

Den skal sage Stattebygernes Anbringelse paa dem, som bedst kan være dem; at Rigdommen skal forholdsvis bidrage sit til Statsstibers Opretholdelse.

Den skal tilsi de Mænd, som producere Rigdommen, en rimelig Andel deri.

Denne store Konvention repræsenterer over 4,000,000 organiserede Arbejdere. Det er ikke Anarkister eller Losbydere, Nej, de er Nations store konervative Kraft, den store Regulator i Regeringsmaskineriet. De agter at gribe ved Struben baade den rige Maerklist og hans indstørte Afskom. De tilsligter et Stigrelfesystem, der vil umuliggøre slige Kredsstifter som Jay Gould og John Mojt. De agter at hjælpe Arbejderne til Strejfer og hjælpe Armbor, undtagen hvor den er i fulge af Dovenstab og legemlig eller aandelig Sværtelse.

Denne store Bevægelse kan ikke mere forsones eller forsones end Slaverisprogsmaalene funde. Det er det ubetydelige, uimodstænde Spørgsmaal, der raaber paa Losning. Og Losningen vil ske ved Monopolets Kuldafstølse og Udstertelsen af det nuværende forbandede System, der gjør nogle saa Mennesker til Millions, der som store Mængde til haabeslose armehorsprinte Staller.

Den stedfældende Religionskrig

rigt et meget frisindet og velbediget Blad, vil nok indrømme at der foreligger Grunde til Dannelsen af et nyt Parti, men kan med sin bedste Vilje dog ikke losse sig fra det forfængelige Haab, at der endnu findes Salighed i det gamle demokratiske Parti. Bladet finder, at det eneste, som hindrer det menneskelighed og moralstænde demokratisk Parti i at opnå den Nationens store Redningsmand, er den taabelige Uvilje, som Republikanerne nære for at forlade sit Parti og slutte sig til Demokratene. Vi anfører følgende Citat af Bladets først udkomne Numer efter Cincinnati-Konventionen:

"Det er et suukt Navn, Konventionen i Cincinnati valgte at give det nye Parti, som den i Onsdags stiftede. Der er meget i Landets politiske Historie, som kunde opmuntre til Dannelsen af et "Folkes Parti", og hvis den Dag kommer, at et saadant Parti stiftes paa Basis af virkelige berettigede Krav, uden at Ledelsen straks falder i Hænderne paa Demagogter, som kun søger at pusse sig selv frem ved at fiske i røde Bande, vil det sikkert vinde stor Tilslutning. Men dette var ikke Tilsfældet med Partidannelsen i Cincinnati, det beviser Valget af saadanne Ledere som Ignatius Donnelly i Minnesota, den socialistiske Øpviser Robert Schilling i Wisconsin og Greenbacker Beaver i Iowa. Dannelsen af et nyt Parti for nærværende er ikke i og for sig nødvendig. Det tilslæbs udvredede Ønske om at faa et saadant Parti i Stand kommer snarest af den gamle naturlige Uvilje, som en stor Del af Folge, der er blevet misfornøjede med med gamle Parti, holder imod at slutte sig til det modsatte Parti, som de tidligere har kjempet imod, selv om dette for nærværende virkelig repræsenterer de Ideer, som de ønsker at virke for."

Vi skal dog gøre "Norden" opmærksom paa, at vi Folk i Vesten er led og kæded af at vente paa Reform fra de gamle Partier af. Det er stedse for mange Kræfter at male og for mange Øjefører at stibe inden der kan blive Tale om at gøre noget for Folket. Vi har set det i Nebraska, vi har set det i Iowa, vi har set det i Kansas og i mange andre Stater, at Demokratene har givet de mest forløkkende og glimrende Øfster fun for at bryde dem saa snart de er kommet til en Smule Magt. I Forhold til deres Enne kan ikke se at de er bedre end deres Kollegaer, Republikanerne. Nej, det illusoriske Haab om Reform inden udlevne Partier, der forlængst har tabt det moralste Salt, suinder bort i den raa Virkeligheds Velysning. Men stil ud for at ikke misbruge den dem stankede Tild, vender de sig bort fra dem med Afsky og har de først en Gang forsøgt er de for fremtiden temmelig trost Føl i Oppositionens Dienste. Den politiske Virkelige giber mere og mere om sig blandt Stundinavnerne, og derfor er det som sagt saare underligt at deres Presse holder saa hørdnallket paa de forståede udlevne Partier.

Saa at sage alle større Stundinavne Natural har ondt ved at losvirke sig fra de gamle Traditioner eller oprædre imod det, som bærer endog Kunnet af ophojet Verdighed og Storhed. Den ørlige Samvittighedsstropel har givet de gamle Partier et magtigt Greb paa vores Landsmænd. Men efter Haanden som Stundinavnerne faa Øjne ne op for, hvor stammeligt de gamle Partiers Hære misbruger den dem stankede Tild, vender de sig bort fra dem med Afsky og har de først en Gang forsøgt er de for fremtiden temmelig trost Føl i Oppositionens Dienste. Den politiske Virkelige giber mere og mere om sig blandt Stundinavnerne, og derfor er det som sagt saare underligt at deres Presse holder saa hørdnallket paa de forståede udlevne Partier.

Saa at sage alle større Stundinavne Blade her i Landet har i det ene eller i det andet at de to Hovedpartiers Dieneste. Vi trodler ikke paa, der er mere Brod i dette end paa egne Resurser at faste sig ud i Tild til Retshærdigheden af den Sag, man forsøger. Men et Blad har dog andre Pligtier end simpelthen at forsøge for dets Øphold; det har desværre blandt de første Række at dem, som kæmper for Fremstridt, der skalde være lidt forud for Massen af Folket heller end at jætte bag ud indtil det modstræbende stæbes med af den overvejende offentlige Stemning. Lidt længer frem, naar Reformbevægelsen har fået Overvægten, twivler vi ikke paa at alle disse Blade, som nu er saa betænkelige overfor de nye Ideer, vil ligst til slutte sig til Partiet. Efter Folket selv har udført Arbejdet og efter i Arealen at have bestalt Abonnementspenge til Bladet, som har modarbejdet deis Ønsker og Formaal, kan de maaest opleve den behagelige Overvægelse at Bladene stiller sig paa deres Side.

Med en vis Interesse har vi bemærket den Kolinfærdighed, hvormed afstilling af vores øred Kollegaer har behandlet Cincinnati-Konventionen. Ved Gjennemlæsningen af deres dybfindige Kommentarer føler man sig uvalgsligt slaaet af Sandheden af det gamle Ørdd: "Hjem, der ikke er med, er imod." "Norden" i Chicago, der er det demokratiske Parties Talsmand overfor sine Landsmænd — Nordmændene — og i

at et nyt Saloonparti er holdt til Verden". Bladet vil ikke paastaa, at dette er Tilsfældet, men det bare spørger, om det ikke kunde tankes muligt, at det nye Parti er et Saloonparti, fordi det vægrede sig for at optage Prohibition paa sit Program. Men kære "Reform"! med samme Ret og Grund tu de jo Saloonpartiet paastaa at det er et rent ud-

Modtagelses-Komiteen, der allerede hav-

de forstet for Bladet til os paa Hotelerne,

hvor vi saa blev indkvarterede for Nat-

ten. Den næste Formiddag blev mest

brugt til at gaa omkring i Byen og gjøre

Bevægelsens med Delegeret fra andre

Stater, et Arbejde, som ikke var saa van-

skelligt, da en del var saa van-